

лизирани, много егоистични. Тия клетки като влѣзатъ въ състава на човѣшкия организъмъ, ще му придадатъ своитѣ специфични свойства. Напр., клеткитѣ на свинята съ много егоистични. Голѣми аристократки сж тѣ. По егоистични клетки отъ тия на свинята нѣма. Свинята не обича да работи. Тя си живѣе по кефъ. Цѣль день рови и яде. Ако се опитате да я хваните, тя започва тѣй силно да вика, че ще я чуе на разстояние два километра. Ако хваните единъ волъ, той нѣма да вика, гласътъ му нѣма да чуе. И дѣйствително, ако обератъ единъ богаташъ, всички ще знаятъ за това, но ако обератъ единъ беднякъ, никой нѣма да знае. За богатия всички вестници ще пишатъ.

Следователно, когато клеткитѣ на месната храна влезътъ въ човѣшкия организъмъ, той трѣбва да употреби десетъ пжти повече енергия за да ги задържи въ себе си, т. е. да ги постави въ известенъ устой и да ги впрегне на работа. А колко могатъ да изработятъ такива клетки? Защо сж нужни тия работници на човѣка, ако тѣ му донасятъ едно, а завлечатъ десетъ?.... Ще кажете: тогава какво трѣбва да ядемъ? — Ще ядете такава храна, която десетъ ще донесе, а едно ще завлече. Такава храна за сега е растителната и плодната. Туй неестествено състояние въ което е попадналъ цѣлия културенъ свѣтъ се дължи на месната храна именно. Това е единъ чисто физиологически, единъ чисто биологически